

Ścieżka życia wniebowstąpienie. – dzień czterdziesty pierwszy

Dzisiaj zamiast rozważania proponuje studium Katechizmu o Wniebowstąpieniu...

KKK 659 – 667

659 "Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba" (Mk 16, 19). Ciało Chrystusa zostało uwielbione od chwili Jego zmartwychwstania, jak dowodzą tego nowe i nadprzyrodzone właściwości, które posiada już na stałe⁵²⁴. Jednak przez czterdzieści dni, gdy Jezus jadł i pił ze swoimi uczniami⁵²⁵ oraz pouczał ich o Królestwie⁵²⁶, Jego chwała pozostawała jeszcze zakryta pod postacią zwyczajnego człowieczeństwa⁵²⁷. Ostatnie ukazanie się Jezusa kończy się nieodwracalnym wejściem Jego człowieczeństwa do chwały Bożej, symbolizowanej przez obłok⁵²⁸ i niebo⁵²⁹, gdzie zasiada odtąd po prawicy Boga⁵³⁰. W sposób zupełnie wyjątkowy i jedyny ukaże się jeszcze Pawłowi "jako poronionemu płodowi" (1 Kor 15, 8) w swoim ostatnim ukazaniu się, w którym⁵³¹ ustanowi go apostołem.

660 Ukryty charakter chwały Zmartwychwstałego przejawia się w tym czasie w Jego tajemniczych słowach skierowanych do Marii Magdaleny: "Jeszcze... nie wstąpiłem do Ojca. Natomiast udaj się do moich braci i powiedz im: <>" (J 20,17). Wskazuje to na różnicę między ukazywaniem się chwały Chrystusa Zmartwychwstałego i chwały Chrystusa wywyższonego po prawicy Ojca. Historyczne, a zarazem transcendentne wydarzenie Wniebowstąpienia określa przejście z jednej chwały do drugiej.

661 Ten ostatni etap pozostaje ściśle związany z pierwszym, to znaczy ze zstąpieniem z nieba zrealizowanym we Wcieleniu. Tylko Chrystus, Ten, który "wyszedł od Ojca", może "wrócić do Ojca"⁵³². "Nikt nie wstąpił do nieba oprócz Tego, który z nieba zstąpił - Syna Człowieczego" (J 3, 13)⁵³³. Człowieczeństwo pozostawione swoim własnym siłom nie ma dostępu do "domu Ojca" (J 14, 2), do życia i do szczęścia Bożego. Jedynie Chrystus mógł otworzyć człowiekowi taki dostęp: "Jako nasza Głowa wyprzedził nas do niebieskiej Ojczyzny, aby umocnić naszą nadzieję, że jako członki Mistycznego Ciała również tam wejdziemy"⁵³⁴.

662 "A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie" (J 12, 32). Wywyższenie na krzyżu oznacza i zapowiada wywyższenie Wniebowstąpienia. Jest jego początkiem. Jezus Chrystus, jedyny Kapłan nowego i wiecznego Przymierza, "wszedł nie do świątyni zbudowanej rękami ludzkimi... ale do samego nieba, aby teraz wstawiać się za nami przed obliczem Boga" (Hbr 9, 24). W niebie Chrystus nieustannie urzeczywistnia swoje kapłaństwo, "bo zawsze żyje, aby się wstawiać za tymi, którzy przez Niego zbliżają się do Boga" (Hbr 7, 25). "Jako Arcykapłan dóbr przyszłych" (Hbr 9, 11) Chrystus stanowi centrum i jest głównym celebrazem liturgii, przez którą czci Ojca w niebie⁵³⁵.

663 Chrystus *zasiada już po prawicy Ojca*. "Przez prawicę Ojca rozumiemy chwałę i cześć Bóstwa, gdzie Ten, który istniał jako Syn Boży przed wszystkimi wiekami, jako Bóg i współistotny Ojcu, zasiadł cieleśnie po Wcieleniu i uwielbieniu Jego ciała"⁵³⁶.

664 Zasiadanie po prawicy Ojca oznacza zapoczątkowanie Królestwa Mesjasza, wypełnienie wizji proroka Daniela dotyczącej Syna Człowieczego: "Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest

wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a Jego Królestwo nie ulegnie zagładzie" (Dn 7, 14). Od tej chwili Apostołowie stali się świadkami "Królestwa, któremu nie będzie końca" ⁵³⁷ .

W skrócie

665 *Wniebowstąpienie Chrystusa określa ostateczne wejście człowieczeństwa Jezusa do niebieskiego panowania Boga, skąd kiedyś powróci (por. Dz 1,11), które jednak obecnie zakrywa Go przed wzrokiem ludzi (por. Kol 3,3).*

666 *Jezus Chrystus, Głowa Kościoła, poprzedza nas w chwalebnym Królestwie Ojca, abyśmy jako członki Jego Ciała żyli w nadziei, że pewnego dnia będziemy z Nim na wieki.*

667 *Jezus Chrystus, po wejściu raz na zawsze do sanktuarium niebieskiego, wstawia się nieustannie za nami jako Pośrednik, który zapewnia nam nieustannie wylanie Ducha Świętego.*